

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2016 r. , w sprawie I C 765/14 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi :

1. oddalił powództwo wniesione przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.;
2. nakazał pozwanym A. M., J. M., P. M. opróżnienie lokalu mieszkalnego numer (...) mieszczącego się w budynku położonym w Ł. przy ulicy (...) wraz ze wszystkimi rzeczami do nich należącymi;
3. ustalił, że pozwanym A. M., J. M., P. M. przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego;
4. przyznał adwokatowi R. D. - Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanej A. M. z urzędu i nakazuje kwotę tę wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi;
5. nie obciążył pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji , Sąd Okręgowy przyjmuje za własne , tym bardziej że nie są one kwestionowane na etapie postępowania apelacyjnego.

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana A. M.. Zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego , a to art. 14 ust 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy o i zmianie ustawy Kodeks cywilny (Dz.U.71.733 z późn. zm.) poprzez niezamieszczenie w treści rozstrzygnięcia obligatoryjnego elementu orzeczenia nakazującego wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia przez Miasto Ł. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. W konkluzji wniosła o uzupełnienie zaskarżonego wyroku o rozstrzygnięcie nakazujące stronie powodowej wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego oraz o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej w postępowaniu apelacyjnym z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył,

co następuje :

Apelacja jest niedopuszczalna . W pierwszej kolejności rozważenia wymaga zakres zaskarżenia tą apelacją zakreślony . Co prawda, autor apelacji wskazał, że zaskarża wyrok Sądu I instancji w całości , jednakże wyrokowi w brzmieniu nadanym przez Sąd Rejonowy nie postawił żadnego zarzutu i nie skierował do niego żadnego wniosku . Cała apelacja dotyczy wyłącznie braku obligatoryjnego orzeczenia wstrzymującego wykonanie wyroku do czasu złożenia oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Mimo więc literalnego brzmienia zakresu wskazanego w apelacji , nie można przyjąć by dotyczyła ona całego wyroku skoro skarży się jeden tylko element – w wyroku nie zamieszczony , a wniosek apelacji nie zmierza do zmiany skarżonego wyroku , jego uchylecia lecz wyłącznie do uzupełnienia jego treści. W tej sytuacji należało przyjąć , iż apelacja skierowana została do tego jednego , wskazanego elementu , a więc do rozstrzygnięcia nieistniejącego .

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. odrzucił apelację jako niedopuszczalną. Jednocześnie Sąd Okręgowy, na zasadzie art. 102 k.p.c. , zażywszy na sytuację pozwanej nie obciążył jej kosztami postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy oddalił także wniosek pełnomocnika skarżącej z urzędu o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. Złożenie apelacji od nieistniejącego rozstrzygnięcia nie może skutkować przyznaniem jakichkolwiek kosztów. W sprawie winien był być złożony wniosek o uzupełnienie wyroku , czego profesjonalny pełnomocnik w ustawowym terminie nie uczynił. Sąd Najwyższy , w podobnym (choć nie identycznym) przypadku postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie SNO 23/16 wyraził akceptowany przez Sąd Okręgowy pogląd, że czynności adwokata ustanowionego przez sąd, które są sprzeczne

z zasadami profesjonalizmu nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W szczególności wniesienie przez adwokata ustanowionego przez sąd oczywiście niedopuszczalnego środka odwoławczego nie uzasadnia przyznania mu od Skarbu Państwa kosztów obrony udzielonej z urzędu.